

ارتباط مشارکت والدین با اضطراب رقابتی، لذت و تعهد ورزشی بازیکنان

دختر رشته بدمینتون

سید رضا حسینی نیا^۱، ناهید داروغه عارفی^۲

چکیده

والدین نقش مهمی در مشارکت ورزشی فرزندان دارند. سطوح مشارکت والدین می‌تواند اثرات مثبت یا منفی را در مشارکت ورزشی فرزندان داشته باشد. از این رو، هدف از این پژوهش بررسی رابطه‌ی بین مشارکت والدین با اضطراب رقابتی، لذت و تعهد ورزشی ورزشکاران دختر رشته بدمینتون است. روش پژوهش توصیفی و از نوع مطالعات همبستگی است. نمونه برابر با جامعه‌ی آماری و شامل ۱۰۳ ورزشکار با میانگین سنی $0/96 \pm 13$ سال بود که پرسشنامه‌های ویژگی‌های فردی، مشارکت والدین در ورزش (لی و مک‌لین، ۱۹۹۷)، اضطراب رقابتی (مارتنز، ۱۹۹۰)، لذت و تعهد ورزشی (اسکانلن و همکاران، ۱۹۹۳) را تکمیل کردند. داده‌ها با استفاده از آزمون‌های ضریب همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج نشان داد بین خرده مقیاس‌های مشارکت والدین یعنی رفتار هدایتی ($p \leq 0/05$, $r = 0/24$)، رفتار حمایتی ($p \leq 0/05$, $r = 0/25$) و رفتار فشار والدین ($p \leq 0/05$, $r = 0/19$) با اضطراب رقابتی ورزشکاران ارتباط مثبت و معناداری وجود دارد، اما بین تشویق والدین و اضطراب رقابتی رابطه‌ی معناداری مشاهده نشد. هم‌چنین بین لذت و تعهد ورزشی همبستگی مثبت و معناداری مشاهده شد ($p \leq 0/01$, $r = 0/78$) و نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد که لذت ورزشی بهترین پیش‌بینی‌کننده‌ی تعهد ورزشی است. به‌طور کلی، رفتارهای افراطی والدین (در دو بعد منفی و مثبت) موجب افزایش اضطراب رقابتی در بین ورزشکاران شده و از سویی دیگر، ایجاد جوی لذت‌بخش موجب افزایش تمایل افراد به تداوم مشارکت در فعالیت بدنی می‌شود.

واژگان کلیدی: اضطراب حالتی رقابتی، اضطراب صفتی رقابتی، بازیکنان رشته بدمینتون، والدین، تعهد ورزشی

مقدمه

خانواده اولین پایه‌گذار شخصیت، ارزش‌ها و معیارهای فکری فرزندان است که نقش مهمی در تعیین سرنوشت و سبک زندگی فرد دارد و هم‌چنین تأثیر آن به‌عنوان نخستین و مؤثرترین واحد اجتماعی بر فرزندان امری بدیهی و مشخص است (۱). بر اساس نتایج تحقیقات انجام‌شده، اعضای خانواده به‌ویژه والدین بر اتخاذ و حفظ رفتارهای ارتقاء دهنده‌ی سلامت در فرزندان مؤثرند. آن‌ها از طریق انواع سازوکارها، نفوذ اجتماعی چشمگیری بر حفظ فعالیت بدنی فرزندان دارند. در واقع، باورها و رفتارهای بهداشتی و سبک زندگی فرزندان تحت تأثیر رفتارهای والدین قرار می‌گیرد و این تأثیر تا بعد از دوره‌ی نوجوانی ادامه می‌یابد (۲). معمولاً والدین بزرگ‌ترین الگو و سرمشق فرزندان محسوب می‌شوند چراکه فرزندان سال‌های زیادی از عمر خود را در محیط خانواده سپری کرده و پدر و مادر فرصت زیادی برای نفوذ بر آن‌ها دارند. از آنجایی‌که ورزش و فعالیت بدنی نقش مهمی در زندگی کودکان و نوجوانان دارد، برای بسیاری از آن‌ها مشارکت ورزشی با همراهی و حضور والدین لذت‌بخش خواهد بود. بررسی مشارکت والدین^۱ در ورزش نوجوانان و جوانان بسیار حائز اهمیت است چراکه از یک‌سو، ورزش یک عرصه‌ی عمومی است و والدین به‌شدت تمایل دارند در فعالیتهای ورزشی فرزندان مشارکت کنند و از سوی دیگر، والدین می‌توانند هم تأثیر منفی و هم تأثیر مثبت بر تجارب ورزشی فرزندان داشته باشند (۳).

نتایج بسیاری از تحقیقات حاکی از آن است که مشارکت والدین اثر مثبتی بر جنبه‌های روانی و اجرایی عملکرد فرزندان چه در محیط‌های ورزشی و چه آموزشی دارد. مشارکت والدین در محیط‌های ورزشی به میزان علاقه، آگاهی و نقش فعالی که پدر و مادر در فعالیت ورزشی فرزندان خود دارند اشاره می‌کند (۴). از این‌رو هلستد^۲ (۱۹۸۷) مشارکت والدین را در طیفی از مشارکت کم تا افراطی تقسیم‌بندی کرده است. هم‌چنین وی بیان داشته است که مشارکت خیلی کم و خیلی زیاد هر دو به‌نوعی مخرب هستند (۵). مشارکت کم والدین به فقدان نسبی روابط عاطفی و مالی اشاره دارد و مشارکت افراطی به دخالت والدین در امور مربوط به مربیگری، مسائل آموزشی و اختلاف در روابط با فرزندان دلالت دارد. مشارکت زیاد (دخالت) پدر و مادر در ورزش و فعالیت بدنی منجر به استرس، اضطراب، آسیب‌دیدگی، یأس و کاهش لذت و تعهد خواهد شد (۶).

موفقیت در فعالیتهای ورزشی، به‌ویژه در میدان مسابقه و سطوح رقابتی، تحت تأثیر توانایی‌ها و استعدادهای متعددی قرار می‌گیرد که می‌توان آن‌ها را به ابعاد جسمانی، فیزیولوژیکی و روان‌شناختی تقسیم‌بندی کرد (۷). در محیط‌هایی که کمتر به بعد روان‌شناختی افراد توجه می‌شود ممکن است ورزشکاران شکست‌های پیاپی را متحمل شوند و خسارت‌های جبران‌ناپذیری برای تیم ورزشی و خود آن‌ها به بار آید. بررسی‌های اخیر نشان داده است ورزشکاران علاوه بر تمرینات منظم و جدی و پیشرفته، از نظر روانی نیز باید در وضعیت مطلوب قرار داشته‌باشند. سلامت روانی فاکتورهای مختلفی از جمله افزایش اعتمادبه‌نفس، عزت‌نفس^۳، شادابی و کاهش اضطراب^۴ را دربر می‌گیرد (۸). اضطراب، یکی از عوامل مهم روانی است که عملکرد ورزشکاران را به‌ویژه در موقعیتهای حساس و تعیین‌کننده به شدت تحت تأثیر قرار می‌دهد. ماهیت رقابتی و تنش‌زای ورزش، مطالبات بسیاری را بر ورزشکار تحمیل می‌کند (۹). از طرفی شناسایی متغیرهای مهم و تأثیرگذار درون فردی به‌منظور یاری‌رساندن به ورزشکاران در اجرای مهارت‌های ورزشی و هم‌چنین کاهش عواملی مثل اضطراب که عملکرد و کارایی را تضعیف می‌کند، ضروری و اجتناب‌ناپذیر است.

^۱parental involvement^۳self-esteem^۲ Hellested^۴anxiety

اضطراب مستلزم مفهوم ناامنی یا تهدیدی است که فرد منبع آن را به وضوح درک نمی‌کند (۱۰). یکی از ابعاد اضطراب که در سال‌های اخیر توجه محققان حوزه‌ی روانشناسی ورزش را به خود معطوف کرده، اضطراب رقابتی است. این نوع اضطراب در موقعیت‌های رقابت‌جویانه‌ی ورزشی ایجاد می‌شود (۱۱). اضطراب رقابتی، در واقع، اضطراب حالتی و صفتی رقابتی است. مارتنز (۱۹۹۰) اضطراب صفتی-رقابتی را تمایل به درک موقعیت‌های رقابتی به‌مثابه عاملی تهدیدکننده عنوان کرد که پاسخ به این موقعیت‌ها با احساس نگرانی یا تنش همراه است، درحالی‌که واکنش اضطرابی که در موقعیت‌های خاص رقابتی تولید می‌شود اضطراب حالتی - رقابتی نام دارد (۱۲). مطالعه‌ی اضطراب رقابتی به دلیل تأثیر مستقیم و تهدیدکننده آن بر عملکرد و موفقیت ورزشی از اهمیت مضاعف برخوردار است. تحقیقات جونز (۲۰۰۰) نشان داد بیش از ۵۰ درصد مشاوره‌هایی که به ورزشکاران المپیک یا رقابتی ارائه می‌شود، به مشکلات استرس یا اضطراب مربوط است (۱۳). نگرانی در مورد خوب اجرا نکردن، عدم پیشرفت در آخرین اجرا، اندیشه‌ی مری در مورد بازیکن، باختن در اثر بد بازی کردن، وضعیت بدنی، عوامل اجتماعی، ارزیابی والدین، دوستان و دیگران از جمله موارد ایجادکننده اضطراب به شمار می‌رود (۱۴). به‌طور ویژه، فشار مداوم ناشی از توقع والدین از یک ورزشکار جوان می‌تواند اضطراب زیادی ایجاد کند (۱۵). از آن‌جائی که مسئله‌ی اصلی برای والدین، یافتن میزان مناسب و صحیح حمایت و تشویق فرزندان در فعالیت‌های ورزشی است، بدون شک فشار وارده از سوی آن‌ها نقشی غیرقابل‌انکار در تجارب ورزشی فرزندانشان ایفا می‌کند. در برخی موارد، فرزندان با فشار مدارا می‌کنند و حتی ممکن است آن را به‌عنوان حمایت و تشویق بپذیرند. تعیین مرز بین حمایت و فشار بسیار ضروری است چراکه اعمال فشار بر نوجوانان می‌تواند نتایج منفی بی‌شماری داشته باشد؛ از جمله اضطراب، استرس و درگیری با فرزندان که به‌نوبه خود باعث نارضایتی، کاهش لذت، فرسودگی و کناره‌گیری از ورزش می‌شود (۱۶). نتایج تحقیق هنسل (۱۹۸۲) نشان داد بین مشارکت ادراک‌شده والدین و تجربه‌ی فرزندان از اضطراب و استرس ارتباط منحنی شکلی (U وارونه) وجود دارد، یعنی مشارکت متوسط والدین نسبت به مشارکت کمتر یا بیشتر آن‌ها، اضطراب کمتری ایجاد می‌کند (۱۷)، هم‌چنین نتایج تحقیق استین^۱ و همکاران (۱۹۹۹) این رابطه U شکل را بین ادراک فرزندان از میزان مشارکت والدین و سطح اضطراب و استرس آن‌ها مورد تأیید قرار می‌دهد (۱۸). کانتر^۲ و همکاران (۲۰۰۸) در تحقیقی میزان توافق والدین و فرزندان را در مورد حمایت و فشار مورد بررسی قراردادند و دریافتند ادراک والدین از میزان فشاری که بر فرزندانشان تحمیل می‌کنند پایین‌تر از فشار گزارش‌شده توسط فرزندان است و این اختلاف دیدگاه، تأثیر مستقیمی را بر سطوح اضطراب نشان می‌دهد (۱۹). بویس^۳ و همکاران (۲۰۰۹) دریافتند ارتباط مثبتی بین فشار والدین و اضطراب بازیکنان تنیس وجود دارد (۲۰). قابل‌ذکر است یافته‌های کولاین و باربر^۴ (۲۰۰۵) نشان داد والدینی که به درست انجام دادن کارها اهمیت بیشتری می‌دادند، اضطراب شناختی فرزندانشان نیز بیشتر بود، اما هیچ ارتباطی را بین سطوح ادراک‌شده‌ی مشارکت والدین و اضطراب پیش از رقابت مشاهده نکردند (۲۱).

افراد دلایل متفاوتی برای مشارکت در فعالیت‌های بدنی و ورزش دارند؛ علاقه، لذت، شایستگی^۵ و انگیزه‌های بدنی از عوامل اصلی مشارکت ورزشی است (۲۲). برخلاف بزرگسالان، کودکان و نوجوانان عامل اصلی مشارکت در فعالیت‌های بدنی را سرگرمی و لذت ذکر کرده‌اند که این عامل به‌عنوان پاسخ احساسی و عاطفی مثبت به

۱. Martens

۲. Jones

۳. Hensell

۴. Stein

۵. Kanter

۶. Boist

۷. Collins & Barber

۸. Enjoyment

۹. competence

تجربه‌ی ورزشی تعریف می‌شود و احساسات تعمیم‌یافته‌ای چون لذت، شادی، دوست داشتن و سرگرمی را نشان می‌دهد (۲۳). از طرفی دیگر، تحقیقات نشان داده‌اند که لذت بردن از ورزش عاملی مؤثر برای مشارکت افراد در فعالیت‌های ورزشی است. روالند و فریدسون (۱۹۹۴) معتقدند ارائه‌ی ورزش به صورت لذت‌بخش سبب می‌گردد که مشارکت در فعالیت‌های ورزشی به صورت یک میل درونی درآمده و به طور مداوم ادامه یابد (۲۴). از دیدگاه ویس^۱ و همکاران (۲۰۰۱) لذت ورزشی به عنوان یک متغیر میانجی در مدل تعهد ورزشی^۲ است؛ به عبارتی، لذت ورزشی قوی‌ترین پیش‌بینی کننده‌ی تعهد ورزشی است (۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱). تعهد، نگرش و حالتی روانی است که به منظور توصیف تمایل افراد به رفتارهای مشخص استفاده می‌شود. در واقع، این مفهوم نشان‌دهنده‌ی میزان پشتکار و پایداری افراد برای ادامه‌ی مشارکت در یک رفتار است (۲۶). بنابر تعریف اسکاتلن و همکاران (۱۹۹۳)، تعهد ورزشی یک حالت روان‌شناختی است که تمایل و تصمیم فرد برای تداوم مشارکت در ورزش را نشان می‌دهد (۲۶). تورس و هاگر^۴ (۲۰۰۷) بیان داشتند که بسیاری از ورزشکاران به دلیل تأکید بیش‌ازحد والدین و مربیان بر نتایج و بی‌توجهی به لذت‌بخش بودن، ورزش را کنار گذاشته‌اند (۳۲). هم‌چنین، بسیاری از تحقیقات نشان داده‌اند میزان مطلوبی از حمایت و تشویق والدین می‌تواند لذت و تعهد فرزندان به ورزش را افزایش دهد؛ به عبارتی، مشارکت مثبت والدین با لذت و پای‌بندی ورزشکاران به ورزش ارتباط دارد (۳۳، ۳۴، ۳۵، ۳۶، ۳۷) و مشارکت بیش‌ازحد و فشار والدین به عنوان منبع اضطراب شناسایی شده‌است (۳۸، ۳۹، ۴۰). هم‌چنین نتایج تحقیق گلد^۵ و همکاران (۲۰۰۶) نشان داد مشارکت والدین تأثیر مثبتی بر لذت ورزشی و عزت‌نفس کودکان دارد. از طرف دیگر، مشارکت والدین ممکن است به عنوان فشار درک شود و تأثیرات منفی بر آن‌ها (کاهش لذت، شایستگی و عزت‌نفس و افزایش اضطراب) داشته‌باشد (۴۱). در تحقیقی که رودیس^۶ (۲۰۱۳) بر روی شناگران نوجوان انجام داد به این نتیجه رسید که هیچ ارتباطی بین مشارکت والدین با لذت ورزشی وجود ندارد در حالی که حمایت و تشویق پدر و مادر باعث افزایش شایستگی ادراک‌شده‌ی فرزندان می‌شود (۴۲). یافته‌های تحقیق داسینگر^۷ (۲۰۱۴) بر روی شناگران ۹ تا ۱۸ ساله نشان داد که فشار والدین به طور قابل توجهی اضطراب را پیش‌بینی می‌کند، اما اضطراب به میزان خیلی اندکی قادر به پیش‌بینی قصد ادامه‌ی مشارکت ورزشی (تعهد ورزشی) است. نتایج مطالعات فوق نشان داد که والدین می‌توانند تأثیر مثبت یا منفی بر ویژگی‌های روان‌شناختی ورزشکاران داشته و با نحوه مشارکت خود منبع لذت، تعهد یا اضطراب باشند (۴۳). از آنجایی که در کشور ما مطالعات بسیار کمی در مورد نقش والدین در بعد روانی ورزشکاران نوجوان انجام شده‌است و اکثر مطالعات ورزشی به مردان ورزشکار پرداخته‌اند تا به زنان ورزشکار، هم‌چنین با توجه به کاهش فعالیت بدنی بانوان در دوره‌ی نوجوانی و تأثیر منفی اضطراب و هیجان بر نتایج رقابت‌ها، انجام تحقیق در این زمینه ضروری به نظر می‌رسد. لذا، در این مطالعه سعی شده است تا به بررسی ارتباط بین مشارکت والدین با اضطراب رقابتی، لذت و تعهد ورزشی در بین دختران ورزشکار رشته بدمینتون پرداخته شود.

روش تحقیق

پژوهش حاضر، توصیفی و از نوع همبستگی است که به شیوه‌ی میدانی و با استفاده از پرسش‌نامه انجام شد. جامعه‌ی آماری پژوهش حاضر را کلیه‌ی ورزشکاران دختر نوجوان شرکت‌کننده در مسابقات کشوری بدمینتون

۱. Rowland & Fereedson

۲. Weiss

۳. sport commitment

۴. Torres & Hager

۵. Gould

۶. Rodis

۷. Dasinger

(استادیوم آزادی تهران، ۱۳۹۲) تشکیل داده‌اند. تعداد شرکت‌کنندگان در این مسابقات ۱۱۹ نفر بودند که نمونه‌ی آماری به‌صورت تمام شمار و برابر با جامعه‌ی آماری در نظر گرفته شد. قابل‌ذکر است که از ۱۱۹ پرسش‌نامه‌ی توزیع شده ۱۰۳ پرسش‌نامه به‌طور کامل برگشت داده شد و مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. ابزارهای به کار برده شده در این تحقیق عبارت‌اند از:

(الف) از پرسش‌نامه ویژگی‌های جمعیت‌شناختی با سه گویه برای سنجش سن ورزشکاران، سابقه‌ی ورزشی و مدت زمامت تمرین هفتگی استفاده شد.

(ب) پرسش‌نامه مشارکت والدین در ورزش که توسط لی و مک‌لین (۱۹۹۷) طراحی شده است و شامل ۲۰ گویه و ۴ زیرمقیاس است. این خرده‌مقیاس‌ها عبارت‌اند از: رفتارهای هدایتی والدین با ۷ گویه، تشویق با ۴ گویه، حمایت با ۵ گویه و فشار والدین با ۴ گویه. پاسخ‌ها در مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت از ۱ (هرگز) تا ۵ (همیشه) تنظیم شده‌اند؛ نتایج آزمون آلفای کرونباخ برای این پرسش‌نامه ۰/۷۱ گزارش شد و روایی و پایایی خرده‌مقیاس‌های این پرسش‌نامه توسط سنج‌میگوتل^۱ و همکاران (۲۰۱۳) در بازه ۰/۷۷ تا ۰/۸۵ گزارش شده است (۴۴).

(ج) پرسش‌نامه‌ی اضطراب رقابتی ورزشی ۱۵ سؤالی برای سنجش میزان اضطراب ورزشکاران برای رقابت در مسابقات ورزشی توسط مارتنز و همکاران (۱۹۹۰) ساخته شده است. در واقع ۱۰ گویه آزمون نمره‌گذاری می‌شود و ۵ گویه جعلی است. گزینه‌های پاسخ هر گویه در مقیاس ۵ ارزشی لیکرت تنظیم شده است؛ نتایج آزمون آلفای کرونباخ برای این پرسش‌نامه ۰/۸۱ گزارش شده و روایی و پایایی این پرسش‌نامه توسط مارتنز (۱۹۹۰) ۰/۷۸ گزارش شده است (۴۵).

(د) از پرسش‌نامه‌ی ۳ سؤالی لذت ورزشی و پرسش‌نامه تعهد ورزشی مشتمل بر ۵ سؤال (اسکلانن و همکاران، ۱۹۹۳) نیز استفاده شد. گزینه‌های پاسخ هر گویه در مقیاس ۵ ارزشی لیکرت تنظیم شده است. نتایج آزمون آلفای کرونباخ برای پرسش‌نامه تعهد ورزش ۰/۹۱ و برای پرسش‌نامه لذت ورزشی ۰/۸۳ گزارش شد و در پژوهش حسینی و همکاران مقدار آزمون آلفای کرونباخ برای پرسش‌نامه تعهد ورزشی ۰/۷۳ و برای پرسش‌نامه لذت ورزشی ۰/۷۷ گزارش شده است (۲۷).

برای تعیین روایی محتوایی پرسش‌نامه‌ها از نظرات ۱۰ تن از اساتید صاحب‌نظر در این زمینه بهره گرفته شد، برای تعیین پایایی پرسش‌نامه‌های مذکور در جامعه‌ی آماری پژوهش، در مطالعه‌ای مقدماتی ۳۰ پرسش‌نامه توزیع شد که نتایج آلفای کرونباخ نشان دهنده‌ی پایایی مطلوب پرسش‌نامه‌ها برای جمع‌آوری اطلاعات مرتبط با پژوهش بود. برای جمع‌آوری اطلاعات، پس از انجام هماهنگی‌های مربوطه، محقق در سالن بدمیتون استادیوم آزادی (دیماه ۱۳۹۲) حضور یافت و پس از توضیحات لازم برای ورزشکاران، پرسش‌نامه‌ها توزیع و پس از تکمیل جمع‌آوری گردید. به‌منظور سازمان دادن، خلاصه کردن و توصیف نمره‌های خام از شاخص‌های آماری توصیفی و برای تعیین رابطه بین متغیرها از آزمون همبستگی پیرسون و رگرسیون چندگانه با استفاده از نرم‌افزار آماری SPSS نسخه ۱۶ استفاده شد.

نتایج و یافته‌های تحقیق

برای بررسی توزیع داده‌ها از شاخص‌های کشیدگی و چولگی^۱ استفاده شد. بررسی این شاخص‌ها نشان داد که کشیدگی و چولگی داده‌ها بین ± 2 قرار دارند، بنابراین، فرض عدم طبیعی بودن توزیع داده‌ها رد شد (۴۶). همچنین نتایج مربوط به آماره تولرانس بزرگتر از صفر و نزدیک به ۱ و هم چنین مقدار عامل تورم واریانس کوچکتر از ۱۰ نشان داد که هم خطی چندگانه آیین متغیرهای مستقل وجود ندارد. نتایج آزمون دوربین-واتسون^۲ در بازه ۱/۵ تا ۲/۵ قرار داشت که نشان از عدم همبستگی بین خطاها است و مانعی برای انجام رگرسیون نخواهد بود (۴۷).

جدول (۱): مشخصات جمعیت شاخشی ورزشکاران

مشخصات جمعیت شناختی	فراوانی	فراوانی درصدی
سن	۱۲-۱۵ سال	۹۷/۱
	۱۶-۱۸ سال	۲/۹
سابقه‌ی ورزشی	کمتر از ۱ سال	۱۲/۶
	۱-۲ سال	۱۴/۶
	بیشتر از ۲ سال	۷۲/۸
مدت تمرین هفتگی	کمتر از ۴ ساعت	۱۸/۴
	۴-۸ ساعت	۴۶/۶
	۹-۱۳ ساعت	۳۰/۱
	بیشتر از ۱۴ ساعت	۴/۹

بر اساس یافته‌های توصیفی، بیشتر ورزشکاران در محدوده‌ی سنی ۱۲ تا ۱۵ سال قرار داشتند که ۷۲/۸ درصد آنان دارای سابقه‌ی ورزشی بیش از ۲ سال بوده و ۴۶/۶ درصد آنان بین ۴ تا ۸ ساعت در هفته تمرین می‌کردند.

جدول (۲): ماتریس همبستگی بین خرده مقیاس‌های مشارکت والدین با اضطراب رقابتی، لذت و تعهد ورزشی

متغیرها	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷
۱. رفتارهای هدایتی	۱						
۲. تشویق	۰/۰۵	۱					
۳. حمایت	۰/۴۸**	۰/۳۷**	۱				
۴. فشار	۰/۴۴**	-۰/۱۰	۰/۳۹**	۱			
۵. اضطراب رقابتی	۰/۲۴*	-۰/۰۰۳	۰/۲۵*	۰/۱۹*	۱		
۶. لذت ورزشی	۰/۰۱	۰/۰۳	-۰/۱۱	-۰/۰۷	۰/۰۱	۱	
۷. تعهد ورزشی	-۰/۰۰۹	۰/۰۴	-۰/۱۰	-۰/۰۶	۰/۰۴	۰/۷۸**	۱

** p≤0/01 * p≤0/05

نتایج در جدول فوق نشان می‌دهد که رابطه‌ی مثبت و معناداری بین رفتارهای هدایتی، حمایت و فشار والدین با اضطراب رقابتی ورزشکاران وجود دارد. به عبارتی دیگر، ورزشکارانی که حمایت، فشار و رفتارهای هدایتی والدین

۱. Skewness and Kurtosis

۲. Durbin-Watson

۳. Multicollinearity

را بیشتر درک می‌کنند، میزان اضطراب رقابتی بیشتری خواهند داشت و همچنین یافته‌ها حاکی از آن است که بین لذت و تعهد بازیکنان نیز ارتباط مثبت و معناداری وجود دارد؛ یعنی لذت بردن ورزشکاران از جو ورزشی منجر به افزایش تعهد و پایبندی آن‌ها به این ورزش خواهد شد (جدول ۲).

جدول (۳): پیش‌بینی اضطراب رقابتی ورزشکاران از روی خرده‌مقیاس‌های مشارکت والدین

Sig	β	B	خرده‌مقیاس‌های مشارکت والدین
۰/۲۶	۰/۱۳	۰/۱۲	رفتارهای هدایتی
۰/۴۷	-۰/۰۷	-۰/۱۰	تشویق
۰/۱۲	۰/۱۹	۰/۲۱	حمایت
۰/۶۵	۰/۰۵	۰/۰۵	فشار
$R^2_{Adj} = ۰/۰۵$			$R = ۰/۰۳$

به‌منظور بررسی نقش خرده‌مقیاس‌های مشارکت والدین بر اضطراب رقابتی، از تحلیل رگرسیون چندگانه به روش همزمان استفاده شده است (جدول ۳). در این تحلیل، خرده‌مقیاس‌های مشارکت والدین به‌عنوان متغیرهای پیش‌بین و متغیر اضطراب رقابتی به‌عنوان متغیر ملاک وارد معادله‌ی رگرسیون شدند. نتایج نشان داد که هیچ‌یک از خرده‌مقیاس‌های مشارکت والدین به‌طور معنادار پیش‌بینی‌کننده اضطراب رقابتی نبودند.

جدول (۴): پیش‌بینی لذت ورزشی از روی خرده‌مقیاس‌های مشارکت والدین

Sig	β	B	خرده‌مقیاس‌های مشارکت والدین
۰/۵۴	-۰/۰۷	۰/۰۵	رفتارهای هدایتی
۰/۹۶	-۰/۰۰	۰/۰۵	تشویق
۰/۳۵	۰/۱۲	۰/۱۰	حمایت
۰/۶۰	۰/۰۶	۰/۰۵	فشار
$R^2_{Adj} = -۰/۰۲$			$R = ۰/۱۳$

همچنین یافته‌ها حاکی از آن است که هیچ‌کدام از خرده‌مقیاس‌های مشارکت والدین به‌طور معنادار قادر به پیش‌بینی لذت ورزشی در بین بازیکنان نیست.

جدول (۵): پیش‌بینی تعهد ورزشی از روی خرده‌مقیاس‌های مشارکت والدین

Sig	β	B	خرده‌مقیاس‌های مشارکت والدین
۰/۴۸	-۰/۰۸	-۰/۰۸	رفتارهای هدایتی
۰/۸۵	۰/۰۲	۰/۰۲	تشویق
۰/۴۱	۰/۱۰	۰/۱۱	حمایت
۰/۵۸	۰/۰۶	۰/۰۶	فشار
$R^2_{Adj} = -۰/۰۲$			$R = ۰/۱۲$

با توجه به جدول ۵، هیچ‌یک از خرده‌مقیاس‌های مشارکت والدین به‌طور معنادار موفق به پیش‌بینی تعهد ورزشی نشدند.

جدول (۶): پیش‌بینی تعهد ورزشی از طریق متغیرهای اضطراب رقابتی و لذت ورزشی

نام متغیر	B	β	sig
اضطراب رقابتی	۰/۰۳	۰/۰۳	۰/۵۳
لذت ورزشی	۰/۹۸	۰/۷۸	۰/۰۰
$R^2_{Adj} = ۰/۶۱$		$R = ۰/۷۸$	

همان‌طور که در جدول فوق ملاحظه می‌شود، مقیاس‌های اضطراب رقابتی و لذت ورزشی به‌عنوان متغیرهای پیش‌بین و تعهد ورزشی به‌عنوان متغیر ملاک وارد معادله‌ی رگرسیون شدند. نتایج نشان داد که متغیر اضطراب رقابتی نتوانست تعهد ورزشی را به‌طور معناداری پیش‌بینی کند، اما لذت ورزشی به‌صورت مثبت و معناداری ۰/۶۱ درصد از تغییرات واریانس تعهد ورزشی را پیش‌بینی کرد.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف کلی پژوهش حاضر، تعیین رابطه بین مشارکت والدین با اضطراب رقابتی، لذت و تعهد ورزشی ورزشکاران دختر رشته بدمینتون بود. نتایج نشان داد که بین همه‌ی خرده‌مقیاس‌های مشارکت والدین به‌جز تشویق، با اضطراب رقابتی ورزشکاران ارتباط مثبت و معناداری وجود دارد. به عبارتی دیگر، رفتارهای هدایتی، حمایت و فشار اعمال شده از جانب والدین سبب افزایش اضطراب رقابتی در ورزشکاران می‌شود. فشار ناشی از توقع بالای والدین، می‌تواند در یک ورزشکار اضطراب شدیدی را ایجاد کند. این یافته‌ها با نتایج پژوهش شمشیری (۱۳۸۱)، اسکالنن و همکاران (۱۹۹۱)، استین و همکاران (۱۹۹۰)، گلد و همکاران (۲۰۰۶)، کانتر و همکاران (۲۰۰۸) و بویس (۲۰۰۹) هم‌خوانی دارد؛ اما با نتایج پژوهش کولاین و باربر (۲۰۰۵) هم‌خوانی ندارد. آن‌ها در مطالعه‌ی خود دریافتند بین خرده‌مقیاس‌های مشارکت والدین با اضطراب رقابتی ورزشکاران نخبه‌ی رشته‌های ارتباط معنی‌داری وجود ندارد. شاید علت این ناهمخوانی را بتوان ناشی از سطح رقابت و هم‌چنین رشته ورزشی نمونه‌ی آماری دانست. به این صورت که افراد شرکت‌کننده در رقابت‌های ورزشی متفاوت دارای ویژگی‌های روانی و ادراکات منحصر به فردی هستند که گاه یک ورزشکار مشارکت پدر و مادر را در صحنه‌ی رقابت‌های ورزشی به‌عنوان تشویق و گاه به‌عنوان فشار درک می‌کند. قابل ذکر است ورزشکاران رشته‌های انفرادی به دلیل ماهیت خاص آن، مانند عدم درگیری و عدم تقسیم وظایف و مسئولیت‌ها با اضطراب رقابتی بیشتری دست‌به‌گریبان هستند و فرد شخصاً مسئول برد یا باخت است.

هم‌چنین، در پژوهش حاضر، بین خرده‌مقیاس‌های مشارکت والدین با لذت و تعهد ورزشی رابطه‌ای مشاهده نشد. به عبارتی دیگر، حمایت، فشار، تشویق یا رفتارهای هدایتی والدین در میان این گروه از ورزشکاران تأثیری بر میزان لذت بردن و پایداری و تمایل ورزشکاران به ادامه‌ی مشارکت ورزشی‌شان ندارد. این یافته با نتایج پژوهش رودیس (۲۰۱۳) که نشان داد مشارکت والدین با لذت ورزشی شناگران ارتباطی ندارد هم‌خوان است، اما با نتایج پژوهش هلستد (۱۹۹۰)، لف و هولی (۱۹۹۷) و مارتین (۲۰۰۶) و توماس و کوت (۲۰۰۹) همسو نیست. به‌طور مثال، هلستد (۱۹۹۰) به این نتیجه دست‌یافت که حمایت و تشویق والدین سبب افزایش میزان لذت و تعهد ورزشی ورزشکاران می‌شود درحالی‌که فشار اعمال شده از سوی والدین نتیجه معکوس در پی خواهد داشت. شاید علت ناهم‌خوانی این باشد که تحقیقات روی ورزشکاران رشته‌های ورزشی مختلف انجام شده‌است و هم‌چنین می‌توان بخشی از تفاوت موجود را ناشی از تفاوت‌های شخصیتی، فرهنگی و اجتماعی میان این جوامع آماری دانست. گاهی والدین نسبت به نقش خود در قبال فرزندان در حوزه‌ی فعالیت‌های ورزشی آگاهی ندارند و ورزش را بیشتر مختص

پسران می‌دانند و در نتیجه توجه کمتری به ورزش دختران دارند که به نوبه خود باعث بی‌اهمیت جلوه دادن ورزش بانوان می‌شود. پس شاید بتوان گفت که نمونه‌ی تحقیق از علاقه به عرصه‌ی رقابت‌های ورزشی وارد شده و فشار، حمایت و یا تشویق والدین نقش تعیین‌کننده‌ای در میزان لذت بردن آن‌ها از ورزش و تعهدشان نسبت به ورزش نداشته‌است.

نتایج نشان داد که بین اضطراب رقابتی و تعهد ورزشی ارتباطی وجود ندارد. این یافته با نتایج پژوهش داسینگر (۲۰۱۴) هم‌خوانی ندارد. وی در پژوهش خود به این نتیجه دست‌یافت که اضطراب به میزان خیلی اندک ($R^2=0/19$) تعهد ورزشی را در میان شناگران پیش‌بینی می‌کند. شاید علت این ناهم‌خوانی را بتوان این‌گونه ذکر کرد که نمونه‌ی تحقیق، اضطراب را یک پدیده‌ی طبیعی دانسته و آن را عامل مهم و حیاتی جهت تداوم و یا کناره‌گیری از ورزش به حساب نیاورده‌است؛ بنابراین، نتوانسته‌است ارتباط معناداری با تعهد ورزشی نشان دهد. یکی دیگر از نتایج تحقیق حاکی از آن است که بین لذت و تعهد ورزشی ارتباط مثبت و معناداری وجود دارد؛ هم‌چنین نتایج تجزیه و تحلیل رگرسیون نشان داد لذت ورزشی قادر به پیش‌بینی تعهد ورزشی است؛ به عبارتی دیگر، با تأکید بر شناخت عوامل مرتبط با لذت و لذت بخش‌تر کردن فضای ورزشی می‌توان سبب افزایش مشارکت در ورزش و تداوم آن در بین نوجوانان شد. تحقیقاتی متعدد در حوزه‌ی ورزش نشان داده‌است که لذت ورزشی عامل مهمی برای شرکت منظم ورزشکاران در فعالیت‌های ورزشی است؛ زیرا افراد تا از انجام فعالیتی لذت نبرند دیگر تمایلی برای ادامه‌ی آن نخواهند داشت و به دنبال فعالیت‌های دیگری برای جایگزین ساختن خواهند بود. این یافته با نتایج پارسامهر (۱۳۹۱)، ویس و همکاران (۲۰۰۱) و مارتین (۲۰۰۷)، سوسا و همکاران (۲۰۰۷) و کاسپر (۲۰۰۸) هم‌خوانی دارد. پارسامهر (۱۳۹۰) دریافت که لذت بردن و سرمایه‌گذاری شخصی از قوی‌ترین پیش‌بین‌ها در مدل تعهد ورزشی است. بر اساس مدل ویس و همکاران، لذت ورزشی به‌عنوان عاملی کلیدی و میانجی بین عوامل تأثیرگذار بر تعهد ورزشی معرفی شده‌است و هر عاملی که موجب افزایش لذت و علاقه‌مندی افراد به فعالیت بدنی و ورزش شود، موجب تمایل افراد به تداوم مشارکت در فعالیت نیز می‌شود. هم‌چنان که راولند و فریدسون (۱۹۹۴) دریافتند ارائه‌ی ورزش به‌صورت لذت‌بخش به فرزندان سبب می‌گردد که مشارکت در فعالیت‌های ورزشی به‌صورت یک میل درونی درآمده و به‌طور مداوم ادامه یابد. در مطالعه‌ای که اسکاتلن و همکاران (۲۰۰۹) بر روی تیم‌نت‌بال زنان انجام دادند بیان کردند که درک شایستگی در ورزش بر لذت بردن از ورزش تأثیر دارد و لذت ورزشی نیز عامل مهمی در تعهد ورزشی است. حسینی و همکاران (۱۳۹۲) به این نتیجه دست یافتند که بین دو متغیر لذت و تعهد ورزشی همبستگی مثبت و متوسطی وجود دارد، یعنی لذت بردن ورزشکاران از جو ورزشی منجر به افزایش تعهد و پایبندی آن‌ها به این ورزش خواهد شد، هم‌چنین لذت ورزشی بیشترین تأثیر را بر تعهد ورزشی دارد (۲۷).

با توجه به نتایج به‌دست‌آمده در این تحقیق، به والدین ورزشکاران، مسئولان باشگاه‌ها، مربیان و کادر مربوطه پیشنهاد می‌شود که جو لذت‌بخشی را برای نوجوانان ایجاد کنند تا بتوانند از این طریق تعهد آن‌ها را نسبت به فعالیت‌های ورزشی افزایش دهند. هم‌چنین لازم است که سمینار یا کلاس‌هایی آموزشی برای والدین ورزشکاران برگزار گردد تا به‌واسطه‌ی آن با نقش و کارکرد رفتارشان بر کودکان آشنایی حاصل نمایند و در نهایت، بتوانند با تعدیل رفتار و انتظارات خود، شرایط مطلوب و مناسبی را برای فعالیت فرزندان فراهم کنند. اگرچه هیچ‌یک از زیرمقیاس‌های مشارکت والدین و متغیر اضطراب نتوانستند به‌طور معنی‌داری تعهد ورزشی را پیش‌بینی کنند، اما لذت ورزشی به‌تنهایی توانست ۶۱٪ از تغییرات واریانس تعهد ورزشی را تبیین کند. با توجه به این یافته، به

پژوهشگران پیشنهاد می‌گردد در تحقیقات آتی متغیرهای دیگری را مورد توجه قرار دهند که بتواند واریانس باقیمانده را -۳۹٪ از واریانس تعهد که توسط لذت ورزشی تبیین نشده است- پوشش دهد.

منابع:

1. Kamijany, M; & Maher, F. (2007). Comparison of parenting styles of parents with conduct disorder adolescents and normal adolescents, *Knowledge and Research in Psychology*, 9 (33): 63-94. [Persian]
2. Hosseini, V; Anooshe, M; Abaszadeh, A; & Ehsani, M. (2013). Female Adolescents' and Their Parents' Perception of Family Role in Forming Girls' Physical Activity Behavior, *Development and motor learning*, vol 5, 3(13): 61-77. [Persian]
3. Fredericks, J. A; & Eccles, J. S. (2004). Parental influences on youth involvement in sports. *Developmental sport and exercise psychology: A lifespan perspective*. 145-164.
4. Halt, C.R; Munroe-Chandler, K.J; Fishburne, G.J; & Hall, N. D. (2009). The sport imagery questionnaire for children (SIQ-C), *Measurement in Physical Education and Exercise Science*, 13, 93-107.
5. Hellstedt, J. C. (1987). The Coach/parent/athlete relationship. *The Sport Psychologist*, 1: 151-160.
6. Cumming, S. P; & Ewing, M. E. (2002). Parental involvement in youth sports: The good, the bad and the ugly!. *Spotlight on Youth Sports*, 26 (1): 1-5.
7. Yosefi, B; & Ghani, P. (2007). The relationship between goal orientation, perceived motivational climate and source of confidence in volleyball players of Iran super league, *Journal of Harkat*, 27(27): 117-128. [Persian]
8. Aghdasi, M. T; Heyrani, A; Vazini Taher, A; & Rahmani, M. (2013). The Relation of Perceived Motivational Climate with Anxiety and Self-esteem in Elite and Non-elite Athletes of Team Sports, *Journal of sport psychology Studies*, 1(2), 1-14. [Persian]
9. Jones, G. (1995). "More than just a game: research developments and issues in competitive anxiety in sport", *British journal of psychology*, 86, 449-478.
10. Ramezanezhad, R; Sadeghi, A; Ofoghi, N; Khalegh-arani, H. (2005). comparison of sport oriaitaon of Guilan University student-athlete, *Journal of Harkat*, 24, 59-72. [Persian]
11. Lavan, W. (2000). Psychological dynamic of sport and exercise. *Human Kinetics second edition*, chapter 8, 103-125.
12. Page, S.J; Conner, F.A; & Wayda, V. K. (2000). Exploring competitive orientation in a group of athletes participating in the 1996 Paralympics trials, *Percept Mot Skills*, 91 (2): 491-502.
13. Sabunchi, R; Kia, F; Kosarifard, S; & Kosarifard, F. (2013). Comparison strategies to cope with competitive anxiety in athletes, martial Due to varying levels of success in competitions, *Journal of Applied Research of Sport Management and Biology*, 1 (4): 87-92. [Persian]
14. Passer, M. W. (1983). Competitive trait anxiety in children and adolescents, *Psychological foundations of sport and exercise*. Champaign, IL, human kinetics. Perceptual and motor skill, 91, 491-502.
15. Shamshiri, B. (2003). Explore the relationship between goal orientation and competitive state anxiety in male athletes participating in national championships, Abstract, the First Congress of Psychology.
16. Hellstedt, J.C. (1990). Early adolescent perceptions of parental pressure in the Sport environment, *Journal of Sport Behavior*, 13 (3), 135 -144.

17. Helmsell, S. (1982). Student, parents, and school effects on the stress of college application, *Journal of Health and Social Behavior*, 23, 38-51.
18. Stein, G. L; Raedeke, T. D; & Glenn, S. D. (1999). Children's perceptions of parent sport involvement: It's not how much, but to what degree that's important, *Journal of Sport Behavior*, 22(4): 591-60.
19. Kanters, M; Bocarro, J; & Casper, J. (2008). Supported or pressured? An examination of agreement among parents and children on parent's role in youth sports, *Journal of Sport Behavior*, 31(1): 64-80.
20. Bois, J. E; Lalanne, J; & Delforge, C. (2009). The influence of parenting practices and parental presence on children's and adolescents' pre-competitive anxiety, *Journal of Sports Sciences*, 27(10): 995-1005.
21. Collins, K; & Barber, H. (2005). Female athletes' perceptions of parental influences, *Journal of Sport Behavior*, 95, 929-403.
22. Frederick, C. M. & Ryan, R. M. (1995). Self-determination in sport: A review using cognitive evaluation theory, *International Journal of Sport Psychology*, 26, 5-23.
23. Scanlan, T. K; Carpenter, P. J; Schmidt, G. W; Simons, J. P; & Keeler, B. (1993). An introduction to the sport commitment model, *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 15, 1-15.
24. Parsamehr, M. (2011). Investigation of Motivations related to ongoing participation in sport activities among physical education students (case study: physical education students of Yazd university), *Journal of sport management and motor behavior*, 13, 93-106. [Persian]
25. Parsamehr, M. (2013). Sport commitment model test Scanlan and Simons in taekwondo, *Research in sport management and motor behavior*, 2 (4): 1-12. [Persian]
26. Mir-Hosseini, M. A; Hadavi, F; & Mozaffari, A. (2013). Validity and Reliability of sport commitment model among athletic students, *journal of sport management*, 4(15): 105-121. [Persian]
27. Hosseini, E; Bahrololoum, H; Alie, M. (2014). The relationship between participation motives, enjoyment and sport commitment among women participating in sports, *Applied Research in Sport Management and Biology*, 2 (7), 37-47. [Persian]
28. Martin, J. J. (2006). Psychosocial aspects of youth disability sport. *Adapted Physical Activity Quarterly*, 23(1): 65-77.
29. Scanlan, T. K; Russell, D. G; Magyar, T. M; & Scanlan, L. A. (2009). Project on Elite Athlete Commitment (PEAK): III. An Examination of the External Validity across Gender, and the Expansion and Clarification of the Sport Commitment Model, *Journal of Sport & Exercise Psychology*, 31, 685-705.
30. Casper, J. M; Babkes, S. M. (2008). Demographic Predictors of Recreational Tennis Participants' Sport Commitment, *Journal of Park and Recreation Administration*, 3, 93-115.
31. Sousa, C; Torregrosa, M; Viladrich, C; Villamarín, F; & Cruz, J. (2007). The commitment of young soccer players, *Psicothema*, 19 (2): 256-262.
32. Torres, C. R; & Hager, P. F. (2007). De-emphasizing competition in organized youth sport: misdirected reforms and misled children, *Journal of the philosophy of sport*, 34 (2): 194-210.
33. Fraser-Thomas, J; & Côté, J. (2009). Understanding adolescents' positive and negative developmental experiences in sport. *The Sport Psychologist*, 23, 3-23.

34. Anderson, J.C; Funk, J. B; Elliott, R; & Smith, P. (2003). Parental support and pressure and children's extracurricular activities: Relationships with amount of involvement and affective experience of participation, *Applied Developmental Psychology*, 24, 241-257.
35. Scanlan, T. K; & Lewthwaite, R. (1986). Social psychological aspects of competition for youth sport participants: IV. Predictors of enjoyment, *Journal of Sport Psychology*, 8, 208-226.
36. Hoyle, R. H; & Leff, S. S. (1997). The role of parental involvement in youth sport participation and performance, *Adolescence*, 32 (125): 233-243.
37. Morgan, T. K; & Giacobbi, P. R. (2006). Toward Two Grounded Theories of the Talent Development and Social Support Process of Highly Successful Collegiate Athletes, *The Sport Psychologist*, 20, 295-313.
38. Norton, P. J; Burns, J. A; Hope, D. A; & Bauer, B. K. (2000). Generalization of social anxiety to sporting and athletic situations: Gender, sports involvement, and parental pressure, *Depression and Anxiety*, 12, 193-202.
39. Reeves, C. W; Nicholls, A. R; & McKenna, J. (2009). Stressors and coping strategies among early and middle adolescent premier league academy soccer players: Differences according to age, *Journal of Applied Sport Psychology*, 21, 31-48.
40. Leff, S. S; & Hoyle, R. H. (1995). Young athletes' perceptions of parental support and pressure, *Journal of Youth and Adolescence*, 24(2): 187-203.
41. Gould, D, Lauer, L, Rolo, C, Jannes, C, & Pennisi, N. (2006). Understanding the role parents play in tennis success: a national survey of junior tennis coaches. *Br J Sports*, 40(7), 632-636.
42. Rodis, A. G. (2013). Swedish swimmers' perception of parental involvement. Retrieved from <http://idrottsforum.org/wp-content/uploads/2013/12/rodis131126.11-26>.
43. Dasinger, M. T. (2014). Parental pressure, anxiety, and performance among age group swimmers. Unpublished Master of Science thesis. Louisiana State University, 13-16.
44. Sanchez-miguel, P. A; Leo, F. M; Sanchez-Oliva, D; Amado, D & Garcia-Calvo, T. (2013). The importance of parents' behavior in their children's enjoyment and amotivation in sports. *Journal of human kinetics*, 36(1), 169-177.
45. Jamshidi, A; Arab-Ameri, E; Alizadeh, N & Salmanian, A. (2012). Relationship between sport orientation and competitive anxiety in athletes participating in the tenth sport Olympiad Student. *Learning and development of motor-sport (Movement)*. 4(1):37-55. [Persian]
46. Momeni, M. (2007). Statistical analysis using SPSS, Tehran, Publication: new book, 306. [Persian]
47. Mirzadeh, M. (2010). Statistical analysis with SPSS, Tehran: Publication of timas, 344. [Persian].